

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 24/11/2023

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 8

ĐỀ XUỐNG SỰ ĐẠO VÀ HIẾU ĐẠO

BÀI 8

Người học Phật ở bất kỳ nơi đâu, làm bất kỳ công việc gì mà có thể dụng tâm “*Hiếu Kính*” từ trong tánh đức lưu lộ một cách tự nhiên thì chính là đang hành Bồ Tát đạo, chính là đang tu hành thành Phật.

Hòa Thượng nói: **“*Phật Bồ Tát đến nơi nào để tu vậy? Ở trong viện dưỡng lão thì tu hành cũng thành Phật, thành Bồ Tát. Ở nơi đây hành Bồ Tát đạo, tu Bồ Tát hạnh.*”**

Câu nói này của Ngài cho thấy chỉ cần chúng ta dụng tâm “*Hiếu Kính*” thì không chỉ ở trong viện dưỡng lão mà ngay trong trường học, trong công ty, trong mọi môi trường làm việc, chúng ta đều có thể tu hạnh của Bồ Tát.

Vậy phải “*Hiếu Kính*” như thế nào? Đó là hiếu thuận với tất cả người già và tôn kính họ như tôn kính Phật Bồ Tát, Thượng Đế, cũng chính là đã nâng cao được “*Hiếu dưỡng Phụ mẫu*” thành hiếu dưỡng với tất cả chúng sanh.

Hay như Ngài Phạm Trọng Yên từng nói: “*Lão ngô lão dĩ cập nhân chi lão, ấu ngô ấu dĩ cập nhân chi ấu*” - thấy người già như thấy Cha Mẹ mình, thấy người trẻ như thấy con em mình. Chăm sóc họ như chính người thân của mình.

Cho nên trước tiên chúng ta thực hành “*Hiếu Thân Tôn Sư*” với Cha Mẹ và Thầy mình. Từ tinh thần cá nhân đó mới có thể bước sang tinh thần phục vụ xã hội đại chúng. Ví dụ một vị quan tốt phải xuất thân từ người con hiếu hạnh, biết yêu cha mẹ mình thì mới biết yêu thương cha mẹ của thiên hạ

“*Hiếu Kính*” nhìn từ góc độ nhân quả, Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta rồi cũng sẽ già, nếu có thể chăm sóc, kính yêu nuôi dưỡng người già thì tương lai chính mình có quả báo thù thắng*”.**

Nhân gian thường nói “*Kính Lão Đắc Thọ*”. Kính già thì mới được làm người già vậy nuôi dưỡng phụng dưỡng chăm sóc người già thì chúng ta sẽ được phước báu có người chăm sóc chúng ta. Đây chính là sự vận hành của nhân quả.

Tuy nhiên, Hòa Thượng cảnh báo rằng: **“*Nếu chúng ta sợ được mát, sợ thành bại, sợ tốt xấu mà không dám làm thì đến khi về già, bạn sẽ không có người chăm sóc. Lúc này, bạn mới cảm nhận được sự thống khổ, có hối hận cũng không kịp*”**

Gần đây chúng tôi phản tỉnh lớp trẻ rằng nếu không tích cực hy sinh phụng hiến thì khi về già muốn làm cũng không được vì tâm có thừa mà sức không đủ. Tuổi trẻ đừng bao giờ sai lầm khởi ý niệm nghỉ ngơi mà hãy cố gắng tạo ra nhiều sản phẩm, tạo nhiều công việc giúp ích chúng sanh.

Chúng tôi cũng kêu gọi các bạn trẻ không nên lãng phí ngày Chủ Nhật mà hãy đến các nơi nuôi già, dạy trẻ, xông pha các lớp học “*Trải Nghiệm Sống*” để làm những việc lợi ích người khác, thực tiễn tâm từ bi bác ái của mình. Việc này chính là cách tu phước, tích phước và tiết phước thì tuổi già sẽ an ổn một cách tự nhiên.

Ngược lại, nếu ngồi đó vọng tưởng sợ được mất, lời lỗ, hơn thua mà không quyết tâm làm các việc “*Hiếu Kính*” thì khi về già không có người chăm sóc, lúc đó mới cảm nhận sự thống khổ, có hối cũng không kịp!

Trong nhiều năm qua, cho dù có bệnh, chúng tôi luôn tự nghĩ rằng mình còn khỏe nên phải cố gắng làm những việc lợi ích chúng sanh. Ý niệm “*Ngày Nghỉ*” hay làm việc để tích công bồi đức chúng tôi cũng không hề có. Nếu trạng thái này đạt được 100% thì sẽ trở thành công đức, sẽ giúp chúng ta thoát sinh tử.

Nỗ lực trên có được là do năng lực của chúng ta là vô hạn. Tuy nhiên, chúng ta luôn bị vọng tưởng và các tập khí xấu ác ngăn ngại khiến mình lơ là, qua loa, chệnh mảng, phòng túng, tùy tiện.

Chúng ta phải mau mau thay đổi tập khí của mình bởi càng để lâu tập khí biến thành tự nhiên thì rất khó. Bước qua tuổi 40 đã khó, 50 tuổi khó hơn, 60 tuổi gần như tập khí trở thành tự nhiên và sau 70 tuổi là vô cùng khó.

Ngày nay nhiều người học Phật sống tùy thuận theo vọng tưởng, tập khí phiền não của mình. Họ chỉ quan tâm mọi thứ xung quanh phục vụ vọng tưởng của mình, chứ không thấy thứ bên ngoài. Mọi việc họ làm chỉ là để thỏa mãn phiền não tập khí chứ không phải vì chúng sanh.

Hòa Thượng hoàn toàn vì chúng sanh mà lo nghĩ nên vô tư vô cầu, không có phiền não. Tâm cảnh của Ngài là thuần thiện thuần tịnh không bị ô nhiễm bởi “*danh vọng lợi dưỡng*” nên Ngài có thể quan tâm được mọi thứ xung quanh một cách rất tự nhiên và đưa ra cách nghĩ, cách làm chu đáo hoàn thiện để lo cho chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Tôi vô cùng quan tâm đến phúc lợi cho người già. Khi tới bất kỳ khu vực hay quốc gia nào trên thế giới, tôi nhất định tham quan những cơ sở làm các sự nghiệp dưỡng lão. Sự nghiệp này ở Úc Châu làm rất tốt. Thế nhưng, mới tốt về mặt vật chất song vẫn thiếu kém rất nhiều về mặt tinh thần.***”

Người già trải qua đời sống càng nhiều về vật chất thì tập khí xấu ác càng lớn. “*Hiếu Kính*” người già là cần nuôi dưỡng đời sống tinh thần cho họ, chính là đời sống có tôn giáo, có niềm tin, có đức tin

Hòa Thượng chỉ dạy thêm “***Còn phải giúp người già thưởng thức âm nhạc nghệ thuật “*Tư Vô Tà*” như Khổng Lão Phu tử đã dạy.*** “*Tư Vô Tà*” là không làm cho tư tưởng của người già tăng thêm tà tri, tà kiến, tăng thêm vọng tưởng và dục vọng. Đây là nguyên tắc tối cao.

Bản thân mỗi chúng ta phải lấy ba chữ “*Tu Vô Tà*” làm bộ lọc khỏi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế, đối người tiếp vật của mình, xem xem tư tưởng của mình có tà vạy không? Ngược lại thì là “*Tà*” mà thuận thì là “*Chánh*”. “*Chánh*” thì không “*Tà*”, “*Tịnh*” thì không “*Nhiễm*”, “*Giác*” thì không “*Mê*”.

Việc Hòa Thượng sách tấn công tác phúc lợi xã hội không vì cầu danh lợi mà để thực hiện tâm “*Từ bi Bác ái*”. Thực hiện “*Hiếu Kính*” ở viện dưỡng lão, Ngài khuyên phải vì người già mà giảng kinh thuyết pháp và cung cấp tiết mục văn nghệ mục đích là để “*họ mỗi ngày được tiếp nhận chánh tri chánh kiến của Phật Bồ Tát và Cổ Thánh Tiên Thánh*”.

Ngài nói “*Viện dưỡng lão là công trình hy vọng nhất bởi vì người già ở nơi đây sẽ làm được một cuộc chuyển đổi*” từ phàm thành thánh do được tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Hòa Thượng đang nói về viện dưỡng lão là một phương diện cụ thể, vậy trong quá trình thực tiễn tâm “*Hiếu Kính*”, chúng ta phải đặt dụng tâm của Hòa Thượng trên mọi phương diện thì ở phương diện nào cũng có thể đạt được thành tựu viên mãn, cũng mang lại hy vọng.

Hòa Thượng nói: “*Việc chuyển đổi của họ cũng giống như tín đồ các tôn giáo. Đây là chúng ta trừ bị cho họ sanh thiên. Ở nơi này họ chuẩn bị sanh thiên hay chuẩn bị vãng sanh bất thối thành Phật. Bạn thử nghĩ xem, công trình này thù thắng cỡ nào. Vậy thì có công trình nào có hy vọng hơn công trình này.*”

Dụng tâm của Ngài trong câu nói này cho thấy Ngài làm bất kỳ việc gì đều trong tâm thuần tịnh thuần thiện mà lo nghĩ đến kết quả tốt đẹp nhất cho chúng sanh. Dụng tâm của Ngài còn ở chỗ không phân biệt giữa các tôn giáo mà bình đẳng đối đãi và yêu thương. Họ muốn làm người, Bồ Tát, Phật hay sanh cõi Trời thì Ngài giúp họ đạt như mong nguyện.

Chúng ta học Hòa Thượng hay học Phật, Bồ Tát Thánh Hiền thì phải áp dụng cách dụng tâm của các Ngài ở trên mọi phương diện hoặc trong mỗi lĩnh vực của riêng mình thì lĩnh vực đó sẽ tốt đẹp. Như thế mới là người biết học. Nếu bắt chước theo làm mà không dụng tâm đúng thì làm không giống, từ đó sinh ra phiền não và chướng ngại.

Người có thể dụng tâm đại từ bi vì chúng sanh thì các công việc đều rất minh tường. Ngược lại, dụng tâm tham cầu sẽ khiến mình mơ hồ mọi thứ. Tâm mơ hồ thì các công việc mình làm ra cũng mơ hồ, tương lai sẽ đi về thế giới mơ hồ.

Người có thể dụng tâm thuần thiện thuần tịnh thì mọi phương diện đều vô tư vô cầu phục vụ chúng sanh.

Trên con đường hành Bồ Tát đạo, chỉ cần đề khởi được tánh đức lưu lộ một cách tự nhiên thì ở bất cứ một phương diện nào kể cả mới lạ với mình, mình vẫn minh tường hiểu rõ. Trên Kinh Hoa Nghiêm Phật nói mọi chúng sanh đều có trí tuệ vô sư trí, là trí tuệ không cần thầy dạy, mà chỉ cần tánh đức được lưu lộ thì mọi sự mọi việc ở một phương diện hoàn toàn mới chúng ta đều rất sáng suốt.

Hòa Thượng trích dẫn Kinh Phật nói rằng: **“Hiếu kính chính là tánh đức của chúng ta. Nếu tánh đức có thể lưu lộ một cách viên mãn, đầy đủ, thì người này chính là Phật, là Bồ Tát”**./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*